

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
GIOVANNI PITRUZZELLA
föredraget den 27 november 2019¹

Mål C-640/18

**Wagram Invest SA
mot
État Belge**

(begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Mons (Appellationsdomstolen i Mons, Belgien))

”Begäran om förhandsavgörande – Fjärde direktivet 78/660/EEG – Årsbokslut i vissa typer av bolag – Principen om en rättvisande bild – Artikel 2.3–2.5 – Ett aktiebolags förvärv av finansiella anläggningstillgångar – Upptagande som kostnad i resultaträkningen av en nedskrivning på grund av diskontering som hänför sig till en icke räntebärande skuld med en löptid på mer än ett år och redovisning av anskaffningskostnaden för anläggningstillgångarna som tillgångar i balansräkningen med avdrag för nedskrivningen på grund av diskontering – Skyldighet att lämna ytterligare upplysningar – Avsteg i ’undantagsfall’ från en föreskrift i direktivet”

1. Förevarande mål gäller en begäran om förhandsavgörande ingiven av Cour d'appel de Mons (Appellationsdomstolen i Mons, Belgien) avseende tolkningen av rådets fjärde direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag² (nedan kallat direktiv 78/660).
2. Förevarande begäran om förhandsavgörande syftar i sak till att pröva om en metod som bolaget Wagram Invest SA använt för att bokföra förvärv av aktier överensstämmer med den princip om en rättvisande bild som anges i artikel 2.3, 2.4 och 2.5 i direktiv 78/660³ jämförd med andra bestämmelser i samma direktiv.
3. En tvist i en skattefråga mellan Wagram Invest och de belgiska skattemyndigheterna är bakgrunden till detta mål, som ger domstolen tillfälle att än en gång förtydliga räckvidden för principen om en rättvisande bild i årsbokslut, vilket är det främsta syftet med Europeiska unionens bestämmelser om räkenskaper och redovisning inom företag⁴. Domstolen får också tillfälle att förtydliga förhållandet mellan, å ena sidan, den skyldighet att lämna ytterligare upplysningar som anges i artikel 2.4 i direktiv 78/660 och, å andra sidan, möjligheten att undantagsvis göra avsteg från en föreskrift i enlighet med artikel 2.5 i samma direktiv.

1 Originalspråk: franska.

2 Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på [artikel 50.2 g FEUF] om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17). Direktiv 78/660, som var tillämpligt vid tidpunkten för de relevanta sakförhållandena i det mål som anhängiggjorts vid den hänskjutande domstolen, har upphävts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 2013, s. 19).

3 Dessa bestämmelser har införts i artikel 4.3 och 4.4 i direktiv 2013/34.

4 Se punkt 45 i förevarande förslag till avgörande.

I. Tillämpliga bestämmelser

A. Unionsrätt

4. I artikel 2.3, 2.4 och 2.5 i direktiv 78/660 föreskrivs följande:

”3. Årsbokslutet skall ge en rättvisande bild av bolagets tillgångar, skulder, ekonomiska ställning och resultat.

4. Om tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv inte räcker till för att ge en rättvisande bild enligt punkt 3, skall ytterligare upplysningar lämnas.

5. Om undantagsvis tillämpningen av en föreskrift i detta direktiv är oförenlig med den skyldighet som föreligger enligt punkt 3, skall avsteg göras från den förstnämnda föreskriften så att en rättvisande bild enligt punkt 3 kan ges. Varje sådant avsteg skall anmärkas i en not med upplysning om skälen för avsteget och om den inverkan som detta kan ha på tillgångar, skulder, ekonomisk ställning och resultat. Medlemsstaterna får bestämma när avsteg kan ske och får föreskriva de undantagsregler som behövs.”

5. I artikel 31.1 i direktiv 78/660 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall svara för att de i boksluten redovisade posterna värderas enligt följande allmänna grunder:

...

c) Värderingen skall ske med iakttagande av rimlig försiktighet ...”.

6. I artikel 32 i direktiv 78/660 föreskrivs följande:

”Posterna i årsbokslutet skall värderas enligt bestämmelserna i [artiklarna] 34–42 som utgår från anskaffnings- och tillverkningskostnaderna.”

7. I artikel 35 i direktiv 78/660 föreskrivs följande:

”1. a) Anläggningstillgångar skall med förbehåll för vad som gäller enligt b och c nedan värderas till anskaffnings- eller tillverkningskostnaden.

...

2. I anskaffningskostnaden ingår utöver inköpspriset även övriga med förvärvet sammanhängande kostnader.

...”

B. Belgisk rätt

8. I artikel 24 i arrêté royal du 30 janvier 2001 portant exécution du code des sociétés (kunglig förordning av den 30 januari 2001 om genomförande av bolagslagen)⁵ (nedan kallad den kungliga förordningen) föreskrivs i första stycket att årsbokslutet ska ge en rättvisande bild av bolagets tillgångar och skulder samt av bolagets ekonomiska ställning och resultat. I andra stycket i samma artikel föreskrivs att ytterligare upplysningar ska lämnas i bilagan när tillämpning av bestämmelserna i denna förordning inte är tillräckliga för att uppfylla nämnda krav.

9. I artikel 29 första stycket i den kungliga förordningen föreskrivs att när i undantagsfall tillämpningen av bestämmelserna för värdering inte låter sig förenas med artikel 24 första stycket ska med avsteg från dessa bestämmelser sistnämnda artikel tillämpas.

10. I artikel 35 i ovannämnda kungliga förordning föreskrivs att tillgångar ska värderas till sitt anskaffningsvärde och tas upp i balansräkningen till detta värde, med avdrag för avskrivningar och värdeminskningar, såvida inte annat föreskrivs i artiklarna 29, 67 och 77. Med anskaffningsvärde ska förstås antingen anskaffningskostnaden eller tillverkningskostnaden eller ingångsvärdet som apportegendom.⁶

11. Artikel 67 i den kungliga förordningen avser redovisning i balansräkningen av fordringar. Enligt punkt 1 i denna artikel ska ”fordringar ... utan att detta åsidosätter bestämmelserna i punkt 2 i samma artikel ... tas upp i balansräkningen till sitt nominella värde”.

12. I punkt 2 c i samma artikel 67 anges emellertid särskilda bokföringsregler för vissa typer av fordringar. Närmare bestämt ska redovisningen i balansräkningen av fordringar till deras nominella värde i enlighet med denna bestämmelse åtföljas av att de på passivsidan tas upp som förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och att belopp tas upp i resultaträkningen tidsproportionellt på grundval av räntor som tillämpas för diskontering av fordringar som inte är räntebärande eller som löper med en onormalt låg ränta, om dessa fordringar 1) ska återbetalas vid en tidpunkt som ligger mer än ett år fram i tiden räknat från det att de upptogs bland bolagets tillgångar och 2) antingen hänför sig till belopp bokförda som intäkter i resultaträkningen eller till priset vid försäljning av anläggningar eller verksamhetsgrenar.

13. Genom artikel 77 i den kungliga förordningen utsträcks de regler för fordringarna som anges i artikel 67 i denna kungliga förordning till att gälla även för skulder. I denna artikel 77 föreskrivs bland annat att nämnda artikel 67 ska tillämpas analogt på skulder av motsvarande art och med motsvarande löptid.

II. Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

14. Genom två avtal, ett av den 10 januari 1997 och det andra av den 10 mars 1999, har bolaget Wagram Invest vid två tillfällen förvärvat aktier i ett bolag från sin företagsledare. Genom det första avtalet förvärvade Wagram Invest 2 005 aktier i detta bolag till en kostnad av 594 944,45 euro att betalas genom 16 räntefria avbetalningar. Genom det andra avtalet förvärvade Wagram Invest 1 993 aktier i samma bolag till en kostnad av 787 319,75 euro att betalas genom 12 räntefria avbetalningar.⁷

⁵ *Moniteur belge* av den 6 februari 2001, s. 3008.

⁶ Enligt definition i artiklarna 36, 37 respektive 39 i nämnda kungliga förordning.

⁷ Kostnaden för det första förvärvet var närmare bestämt 24 000 000 belgiska franc (BEF) och kostnaden för det andra förvärvet var 31 760 400 BEF. Det framgår av handlingarna att det pris för aktierna som lades till grund för de två avtalen om överlåtelse av aktierna motsvarade det pris som betalats av bolagets aktieägare när de kort tid dessförinnan deltagit i en emission.

15. För redovisning av nämnda köp av aktier har Wagram Invest med tillämpning av artikel 77 i den kungliga förordningen insänt följande räkenskaper:

16. För det första har bolaget på passivsidan i sin balansräkning redovisat skulderna till företagsledaren bland skulder med löptid på mer än ett år till deras nominella värde, det vill säga ett värde på 594 944,45 euro för förvärvet under 1997 och ett värde på 787 319,75 euro för förvärvet under 1999.⁸

17. För det andra har bolaget som tillgångar redovisat 2 005 aktier som förvärvades under 1997 till ett diskonterat värde om 452 004,76 euro och de 1 993 aktier som förvärvades under 1999 till ett diskonterat värde om 641 332,82 euro.⁹

18. Den procentsats som använts för diskonteringen var den marknadsränta som gällde för sådana lån vid den tidpunkt de blev en del av bolagets tillgångar och skulder, närmare bestämt 8 procent.

19. För det tredje har bolaget som förutbetalda kostnader och upplupna intäkter bokfört en nedskrivning på grund av diskontering vilken utgörs av skillnaden mellan skuldens nominella värde och det diskonterade värdet av anläggningstillgångarna, närmare bestämt ett belopp som motsvarar 142 939,69 euro, för förvärvet 1997 och ett belopp som motsvarar 145 986,93 euro för förvärvet 1999.¹⁰

20. För det fjärde har bolaget vid utgången av varje räkenskapsår gjort avdrag för finansiella kostnader för en andel av kostnaderna, som motsvarade diskonteringen av skulden.

21. Vid utgången av beskattningsåret 2000 gjorde Wagram Invest således avdrag för en nedskrivning på grund av diskontering med ett belopp som motsvarade 48 843,41 euro, närmare bestämt ett belopp som motsvarade 24 801,9 euro för de aktier som förvärvades under 1997 och 24 041,5 euro för dem som förvärvades under 1999.¹¹

22. Vid utgången av beskattningsåret 2001 gjorde Wagram Invest avdrag för en nedskrivning på grund av diskontering med ett belopp som motsvarade 66 344,17 euro, närmare bestämt 20 899,7 euro för de aktier som förvärvades under 1997 och om 45 444,5 euro för de som förvärvades under 1999.¹²

23. Efter en kontroll fann den belgiska skattemyndigheten att den inte kunde medge avdrag för den nedskrivning på grund av diskontering som redovisats och dragits av för beskattningsåren 2000 och 2001 och den 28 oktober 2002 antog skattemyndigheten ett beskattningsbeslut riktat till Wagram Invest, trots bolagets avvikande åsikt.

24. Den belgiska skattemyndigheten ansåg framför allt att upptagandet av en fiktiv diskontering genom en minskning av anskaffningskostnaden för anläggningen skulle leda till en värdepappersminskning för värdepappren som inte var ekonomiskt motiverad och som i skattehänseende inte fick fördelas i tiden.¹³

25. På grundval härav ålade den belgiska skattemyndigheten den 20 november 2002 respektive den 18 november 2002 Wagram Invest två inbetalningar för beskattningsåren 2000 och 2001 avseende bolagsskatt.

8 Närmare bestämt ett nominellt värde om 24 000 000 BEF för det första förvärvet och 31 760 400 BEF för det andra.

9 Närmare bestämt ett diskonterat värde om 18 233,827 BEF respektive 25 871 302 BEF.

10 Närmare bestämt en diskontering om 5 766 173 BEF respektive 5 889 098 BEF.

11 Närmare bestämt en andel om 1 970 339 BEF, vilket motsvarar 1 000 506 BEF för det första förvärvet och 969 833 BEF för det andra.

12 Närmare bestämt en andel om 2 676 318 BEF, vilken utgjordes av 843 090 BEF för det första förvärvet och 1 833 228 BEF för det andra.

13 Det framgår av beslutet om hänskjutande att den relevanta skattebestämmelse på vilken tvisten i en skattefråga mellan Wagram Invest och den belgiska skattemyndigheten i det aktuella fallet grundar sig är artikel 198 led 7 i Code des impôts sur les revenus de 1992 (lagen om inkomstskatt av 1992).

26. Efter det att Wagram Invest ingett ett klagomål över att inte ha erhållit något beslut inom tillämplig frist väckte detta bolag den 10 mars 2005 ogiltighetstalan vid Tribunal de première instance de Namur (Förstainstansrätten i Namur, Belgien) mot den belgiska skattemyndighetens beslut. Genom dom av den 20 december 2007 ogillade denna domstol talan och bekräftade att de omtvistade beloppen för beskattningsåren 2000 och 2001 skulle betalas.

27. Wagram Invest överklagade därpå denna dom vid Cour d'appel de Liège (Appellationsdomstolen i Liège, Belgien), som i dom av den 14 oktober 2011 bekräftade domen i första instans.

28. Wagram Invest överklagade därpå till högsta instans den 2 juli 2014. Cour de cassation (Högsta domstolen, Belgien) upphävde genom dom av den 11 mars 2016 den dom som meddelats av Cour d'appel de Liège (Appellationsdomstolen i Liège) och återförvisade målet till den hänskjutande domstolen.

29. Den hänskjutande domstolen konstaterar att den redovisningsmetod som använts av Wagram Invest överensstämmer med bestämmelserna i den belgiska lagstiftningen i fråga om bokföring, närmare bestämt artikel 77 i den kungliga förordningen. Den hänskjutande domstolen vill dock få klarhet i om en sådan metod är förenlig med bestämmelserna i direktiv 78/660.

30. Under dessa omständigheter beslutade den hänskjutande domstolen att förklara målet vilande och att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

- 1) Tillåter begreppet rättvisande bild i artikel 2[.3 i direktiv 78/660], att ett aktiebolag när det köper en anläggningstillgång, i sin resultaträkning tar upp en nedskrivning på grund av diskontering som är hänförlig till en skuld med en löptid på mer än ett år på vilken ränta inte utgår, och på tillgångssidan i balansräkningen tar upp inköpspriset för anläggningstillgångarna efter avdrag för denna nedskrivning på grund av diskontering, med hänsyn till de värderingsprinciper som anges i artikel 32 i nämnda direktiv?
- 2) Ska formuleringen 'undantagsvis' som villkorar tillämpningen av artikel 2[.5 i direktiv 78/660], och som gör det möjligt att göra avsteg från en (annan) bestämmelse i det direktivet, tolkas så, att denna bestämmelse endast kan tillämpas under förutsättning att det är fastställt att principen om en rättvisande bild inte kan iakttas genom att följa bestämmelserna i direktivet, vid behov kompletterat med en ytterligare upplysning i bilagorna i enlighet med artikel 2.4 i direktivet?
- 3) Ska artikel 2[.4 i direktiv 78/660] ges företräde vid tillämpningen, så att det endast är om en ytterligare upplysning inte kan säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av den princip om en rättvisande bild som slås fast i artikel 2[.3] i nämnda direktiv som den i artikel 2[.5] i direktivet föreskrivna möjligheten att avvika från tillämpningen av en bestämmelse i direktivet ska tillgripas, och detta endast i undantagsfall?"

III. Rättslig bedömning

A. Inledande synpunkter

31. Innan jag i sak går in på de tolkningsfrågor som ställts av den hänskjutande domstolen bör två punkter tas upp, vilka ligger till grund för den fortsatta bedömningen.

32. Det ska för det första påpekas att den hänskjutande domstolen frågar EU-domstolen om den metod som använts av Wagram Invest för att bokföra de skulder som hänför sig till de två berörda förvärven av aktier står i överensstämmelse med principen om en rättvisande bild enligt artikel 2.3–2.5 i direktiv 78/660. De tolkningsfrågor som ställs av den hänskjutande domstolen avser således tolkningen av direktiv 78/660, som gäller årsbokslut i vissa typer av bolag.

33. Trots att beslutet om hänskjutande endast är inriktat på bokföringsaspekten i målet framgår det dock uttryckligen av beslutet att tvisten i det nationella mål som anhängiggjorts vid den hänskjutande domstolen egentligen gäller skatter.

34. Det framgår också av beslutet att tolkningen av de relevanta bestämmelserna i direktiv 78/660 kan ha en skatteeffekt i händelse det bokföringsmässiga beaktandet av den nedskrivning på grund av diskontering som utgörs av skillnaden mellan det nominella värdet av skulden för de två berörda förvärven av aktier och det diskonterade värdet av dessa aktier, samt avdrag för denna fördelat i tiden, inverkar på beskattningen av Wagram Invest när det gäller bolagsskatten för beskattningsåren 2000 och 2001.

35. I fråga om, för det första, det inbördes sambandet mellan målets bokföringsmässiga och skattemässiga sida bör det därför noteras att domstolen redan har angett att direktiv 78/660 inte har till syfte att ange villkoren för när bolags årsbokslut kan eller ska tjäna som underlag för medlemsstaternas skattemyndigheter när de fastställer skattebasen och beloppet för skatter, såsom den i det nationella målet aktuella bolagsskatten.¹⁴

36. Domstolen har emellertid också fastslagit att årsbokslut kan användas som referensram för beskattningen i medlemsstaterna och att det inte finns någon bestämmelse i fjärde direktivet som förbjuder att medlemsstaterna justerar de skattemässiga verkningarna av bokföringsreglerna i direktivet i syfte att fastställa en skattepliktig vinst som ligger närmare den ekonomiska verkligheten.¹⁵

37. I likhet med Europeiska kommissionen finner jag att det av denna rättspraxis följer att det, trots att bokföringsbestämmelserna i direktiv 78/660 inte syftar till att styra medlemsstaternas skattesystem varför tolkningen av bestämmelserna i detta direktiv inte nödvändigtvis ska inverka på skatteområdet, icke desto mindre står medlemsstaterna fritt att i syfte att fastställa vilket skattesystem som är tillämpligt på dessa fordringar grunda sig på dessa bokföringsbestämmelser eller ej i utövande av sin behörighet att bland annat fastställa hur icke räntebärande långfristiga fordringar ska beskattas.

38. I fråga om, för det andra, möjligheten att uppta tolkningsfrågorna till sakprövning har Wagram Invest i sitt yttrande bestritt deras relevans med hänvisning till att lagenligheten av dess räkenskaper bekräftats av den dom som meddelades av Cour d'appel de Liège (Appellationsdomstolen i Liège, Belgien), nämnd i punkt 27 ovan, vilken vunnit laga kraft. Vidare har frågan om möjligheten att uppta tolkningsfrågorna till prövning diskuterats vid förhandlingen med avseende på att de eventuellt skulle vara hypotetiska. Eftersom det inte har bestritts att Wagram Invests räkenskaper överensstämmer med belgisk rätt har det konstaterats att tvisten i det nationella målet uteslutande gäller tillämpningen av belgiska skattebestämmelser, vilka saknar samband med direktiv 78/660, varför tolkningen av detta direktiv inte inverkar på tvisten i det nationella målet.

¹⁴ Dom av den 15 juni 2017, Immo Chiaradia och Docteur De Bruyne (C-444/16 och C-445/16, EU:C:2017:465, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

¹⁵ Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 28), och dom av den 15 juni 2017, Immo Chiaradia och Docteur De Bruyne (C-444/16 och C-445/16, EU:C:2017:465, punkt 33).

39. Jag erinrar om att det, enligt domstolens fasta praxis, uteslutande ankommer på den nationella domstol vid vilken tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. EU-domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts av den nationella domstolen avser tolkningen av en unionsbestämmelse¹⁶

40. Enligt domstolens praxis ska frågor som rör unionsrätten presumeras vara relevanta. En tolkningsfråga från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller då EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den.¹⁷

41. Enligt min uppfattning föreligger emellertid i detta fall ingen av dessa tre situationer. Som framgår av punkt 34 ovan kan nämligen tolkningen av de relevanta bestämmelserna i direktiv 78/660 ha en skatteeffekt, varför det förefaller obestridligt att den tolkning som den hänskjutande domstolen begärt av de nämnda bestämmelserna har samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet, och att det problem som tas upp i tolkningsfrågorna därför inte är hypotetisk. Dessutom har EU-domstolen tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den av den hänskjutande domstolen.

42. Under dessa omständigheter finner jag att begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning.

B. Den första tolkningsfrågan

43. Genom sin första tolkningsfråga vill den hänskjutande domstolen få klarhet i om, med hänsyn till principerna för värdering i artikel 32 i direktiv 78/660, artikel 2.3 i detta direktiv, där principen om en rättvisande bild anges, ska tolkas så, att det vid ett bolags förvärv av finansiella anläggningstillgångar är tillåtet att i resultaträkningen ta upp en nedskrivning på grund av diskontering som är hänförlig till en icke räntebärande skuld med en löptid på mer än ett år och på tillgångssidan i balansräkningen redovisa anskaffningskostnaden för anläggningstillgångarna med avdrag för denna nedskrivning på grund av diskontering.

44. Det bör här först framhållas att direktiv 78/660 syftar till att uppnå en samordning av de nationella bestämmelserna om uppställningen av och innehållet i årsbokslut och förvaltningsberättelser samt värderingsmetoder, i syfte att skydda bolagsmännen och tredje man. Enligt tredje skälet i direktivet syftar direktivet endast till att uppställa minimikrav på omfattningen av den ekonomiska information som allmänheten ska kunna ta del av.¹⁸

45. Såsom framgår av domstolens praxis utgör principen om en rättvisande bild det grundläggande syftet med direktiv 78/660. Enligt denna princip, som återfinns i artikel 2.3–2.5 i direktivet, ska årsboksluten ge en rättvisande bild av bolagets tillgångar, skulder, ekonomiska ställning och resultat.¹⁹

16 Dom av den 16 juni 2015, Gauweiler m.fl. (C-62/14, EU:C:2015:400, punkt 24), och dom av den 10 december 2018, Wightman m.fl. (C-621/18, EU:C:2018:999, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

17 Dom av den 16 juni 2015, Gauweiler m.fl. (C-62/14, EU:C:2015:400, punkt 25), och dom av den 10 december 2018, Wightman m.fl. (C-621/18, EU:C:2018:999, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

18 Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 29 och där angiven rättspraxis) och dom av den 15 juni 2017, Immo Chiaradia och Docteur De Bruyne (C-444/16 och C-445/16, EU:C:2017:465, punkt 39).

19 Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 30 och där angiven rättspraxis), och dom av den 15 juni 2017, Immo Chiaradia och Docteur De Bruyne (C-444/16 och C-445/16, EU:C:2017:465, punkt 40).

46. Principen om en rättvisande bild kräver dels att bolagens årsbokslut avspeglar den verksamhet och de transaktioner som de förmodas beskriva, dels att uppgifterna i bokföringen lämnas i den form som anses vara den mest korrekta och bäst anpassade för att svara mot tredje mans behov av information, utan att skada bolagets intressen.²⁰

47. Domstolen har redan angett att principen om en rättvisande bild i möjligaste mån ska vägledas av de allmänna principerna i artikel 31 i direktiv 78/660, av vilka försiktighetsprincipen i artikel 31.1 c är av särskild betydelse.²¹

48. Enligt artikel 31.1 c i direktiv 78/660, där försiktighetsprincipen fastslås, säkerställs att principen om en rättvisande bild iakttas om samtliga komponenter – konstaterade intäkter, intäkter och kostnader, risker och förluster – som verkligen avser räkenskapsåret i fråga beaktas.²²

49. Det framgår också av rättspraxis att principen om en rättvisande bild även ska tolkas mot bakgrund av den princip som anges i artikel 32 i direktiv 78/660, enligt vilken värderingen av posterna i årsbokslutet ska utgå från anskaffnings- och tillverkningskostnaderna.²³

50. Domstolen har också förklarat att den rättvisande bild som ska följa av årsbokslutet i ett bolag i enlighet med denna bestämmelse ska grundas på en värdering av tillgångarna med utgångspunkt inte i deras verkliga värde utan i deras anskaffningskostnad.²⁴

51. Av artikel 2.5 i direktiv 78/660 framgår att det endast är i undantagsfall som, om tillämpningen av en föreskrift i direktivet är oförenlig med principen om en rättvisande bild i artikel 2.3, avsteg ska göras från artikel 32 så att en rättvisande bild enligt nämnda punkt 3 kan ges.²⁵

52. Mot bakgrund av de rättsprinciper som redovisats i föregående punkter bör det bedömas om det är förenligt med principen om en rättvisande bild att en redovisningsmetod som vid ett bolags inköp av finansiella anläggningstillgångar, så som aktier, tillåter att bolaget i resultaträkningen tar upp en nedskrivning på grund av diskontering som är hänförlig till en icke räntebärande skuld med en löptid på mer än ett år, vilken hänför sig till detta inköp, och som tillgångar i balansräkningen redovisar anskaffningskostnaden för anläggningstillgångarna med avdrag för nedskrivningen på grund av diskontering.

53. Bland de parter som inkommit med yttranden till domstolen anser Wagram Invest, den belgiska regeringen, den österrikiska regeringen och Europeiska kommissionen i sak att en sådan metod är förenlig med principen om en rättvisande bild. Endast den tyska regeringen företräder en motsatt uppfattning.

54. Jag noterar att det mot bakgrund av artikel 32 i direktiv 78/660, så som jag påpekat i punkt 49 ovan, framgår att principen om en rättvisande bild ska tolkas så, att värderingen av posterna i årsbokslut ska ske i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 34–42, som utgår från anskaffnings- och tillverkningskostnaderna.

20 Dom av den 7 januari 2003, BIAO (C-306/99, EU:C:2003:3, punkt 72 och där angiven rättspraxis), och dom av den 15 juni 2017, Immo Chiaradia och Docteur De Bruyne (C-444/16 och C-445/16, EU:C:2017:465, punkt 41).

21 Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 32 och där angiven rättspraxis), och dom av den 15 juni 2017, Immo Chiaradia och Docteur De Bruyne (C-444/16 och C-445/16, EU:C:2017:465, punkt 42).

22 Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 33 och där angiven rättspraxis), och dom av den 15 juni 2017, Immo Chiaradia och Docteur De Bruyne (C-444/16 et C-445/16, EU:C:2017:465, punkt 43),

23 Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 34).

24 Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 35).

25 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 36). I fråga om räckvidden av artikel 2.5 i direktiv 78/660, se punkt 76 och följande punkter i förevarande förslag till avgörande.

55. I artikel 35.1 a i direktiv 78/660 anges att anläggningstillgångar ska värderas till anskaffnings- och tillverkningskostnaderna.²⁶

56. I direktiv 78/660 finns emellertid ingen definition av begreppet anskaffningskostnad.²⁷ Domstolen har dock, så som framgår av punkt 50 ovan, angett att värderingen av tillgångarna inte ska grunda sig på deras verkliga värde utan på deras anskaffningskostnad.

57. Det kan anses att anskaffningskostnaden för finansiella anläggningstillgångar som regel utgörs av det nominella värdet av anskaffningskostnaden, det vill säga det pris som det bolag som förvärvat anläggningstillgångarna har betalat för anskaffningen. Att redovisa tillgångar till detta nominella värde gör det således i normalfallet möjligt att ge en rättvisande bild av hur detta inslag inverkar på bolagets räkenskaper.

58. Om det i anskaffningsavtalet för en tillgång anges en långfristig räntefri avbetalning är det dock möjligt att förvärvet av denna tillgång, trots att den formellt sett är ett enda förvärv, egentligen ska betraktas som en sammansatt transaktion med följande två komponenter: dels själva anskaffningen av de finansiella anläggningstillgångarna, dels ett underförstått lån.²⁸

59. Om så är fallet kan man anse att det nominella värdet av det pris som betalats för anskaffning av anläggningstillgångarna egentligen omfattar två komponenter, dels den faktiska anskaffningskostnaden för anläggningstillgångarna, vilken motsvarar det diskonterade värdet av detta pris – det vill säga inköpspriset med avräkning för underförstådd låneränta –, dels ett belopp som motsvarar denna underförstådda ränta.

60. I en sådan situation finner jag, i likhet med Wagram Invest, den belgiska regeringen, den österrikiska regeringen och kommissionen, att en redovisningsmetod genom vilken det dels anges att det diskonterade värdet av det pris som betalats för de finansiella anläggningstillgångarna (nämligen det nominella värdet med avräkning av en underförstådd ränta) ska redovisas som tillgångar, dels anges att upptagandet i resultaträkningen av en nedskrivning på grund av diskontering som svarar mot den underförstådda räntan (för ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det nominella värdet av skulden för förvärvet för anläggningstillgångarna och det diskonterade värdet av denna skuld) gör det möjligt att ge en rättvisande bild av den ekonomiska verkligheten av den berörda sammansatta transaktionen och sålunda överensstämmer med de krav som hänför sig till iakttagandet av principen om en rättvisande bild i direktiv 78/660.

61. I ett sådant fall är det nämligen det diskonterade värdet av det överenskomna priset för anskaffning av anläggningstillgångarna och inte det nominella värdet som svarar mot det faktiska vederlaget för denna anskaffning, medan den ränta som motsvarar det diskonterade beloppet, även om denna är underförstådd, utgör en lånekostnad. I en sådan situation skulle redovisning som tillgångar av det nominella värdet av det pris som överenskomits för anskaffningen av anläggningstillgångarna förvanska resultatet av den berörda transaktionen och därmed av det deklarerade övergripande resultatet.²⁹

²⁶ Artikel 35.1 i direktiv 78/660 ska tillämpas med förbehåll för vad som gäller enligt leden b och c i samma punkt, i vilka villkoren för att nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar ska göras anges i överensstämmelse med försiktighetsprincipen.

²⁷ I direktiv 78/660 anges i artikel 35.2 att det i anskaffningskostnaden utöver inköpspriset ingår även övriga med förvärvet sammanhängande kostnader.

²⁸ Den österrikiska regeringen använder uttrycket "dolt lån".

²⁹ Se, för ett liknande resonemang, även rapport till konungen om kunglig förordning av den 6 november 1987 om ändring av kunglig förordning av den 8 oktober om årsbokslut i företag (*Moniteur belge* av den 24 november 1987, s. 17309) i fråga om artikel 27 bis i kunglig förordning av den 8 oktober 1976, en bestämmelse som motsvarar artikel 67 i den kungliga förordningen (av den 30 januari 2001). Både den belgiska regeringen och Wagram Invest har i sina observationer hänvisat till detta förslag.

62. Den redovisningsmetod som anges i punkt 60 ovan överensstämmer dessutom med den försiktighetsprincip som anges i artikel 31.1 c i direktiv 78/660, till vilken det hänvisas i punkterna 47 och 48 ovan. Om man ser till innehållet mer än till formen³⁰ ger denna redovisningsmetod nämligen upphov till en undervärdering av den berörda tillgången³¹ vid en bedömning av samtliga relevanta faktorer, i detta fall särskilt de finansiella kostnaderna, och där även nyss nämnda princip på erforderligt sätt beaktas,³² och detta trots att de finansiella kostnaderna, då de är underförstådda, inte formellt framgår av det nominella värdet av anskaffningskostnaden för nämnda tillgång. En sådan metod gör det sålunda möjligt att ge bolagets fordringsägare en reell och inte alltför optimistisk uppfattning av tillgångarna i det berörda bolaget.

63. Slutsatsen att tillämpningen av en sådan redovisningsmetod överensstämmer med principen om en rättvisande bild motsägs enligt min uppfattning på intet sätt av domen av den 3 oktober 2013, GIMLE, C-322/12, EU:C:2013:632. I denna dom, som ger vägledning i fråga om viktiga principer, var frågan nämligen om en eventuell redovisning som tillgångar av finansiella anläggningstillgångar till ett värde som var *högre* än dess anskaffningskostnad var förenlig med principen om en rättvisande bild, medan frågan i förevarande mål gäller en redovisning som tillgångar till ett värde som är *lägre* än det totala nominella värdet av det pris som överenskommit för inköpet av de finansiella anläggningstillgångarna.

64. Ovanstående samt slutsatsen att tillämpningen av den redovisningsmetod som anges i punkt 60 ovan i princip överensstämmer med en rättvisande bild är dock enligt min åsikt relevant endast om anskaffningen av de finansiella anläggningstillgångar för vilka det fastställts en långfristig räntefri avbetalning ur ekonomisk synvinkel faktiskt ska betraktas som en sammansatt transaktion som utgörs av dels själva anskaffningen av de finansiella anläggningstillgångarna, dels ett lån, som eventuellt är underförstått.

65. Det ankommer på den nationella domstolen att undersöka om så verkligen är fallet genom en bedömning i det enskilda fallet av både de faktiska och de rättsliga omständigheterna³³ i det aktuella ärende som anhängiggjorts vid denna.

66. Inom denna bedömning skulle nämnda domstol eventuellt bland annat kunna avgöra om den berörda transaktionen skett under normala marknadsvillkor. Om det överenskomna priset för anskaffning av anläggningen har varit uppenbart lägre eller högre än marknadspriset kunde det nämligen utslutas att anskaffningen ska ses som en sammansatt transaktion, enligt vad som anges i punkt 58 ovan. Som kommissionen har påpekat kan detta förhållande vara särskilt relevant i fråga om en transaktion som skett mellan närstående parter, som den i tvisten i det nationella målet.³⁴

67. Inom denna bedömning skulle den hänskjutande domstolen också eventuellt kunna undersöka om inte det underförstådda lån som följer av att det avtalats om en långfristig räntefri avbetalning egentligen utgjorde en transaktion med ett överenskommet vederlag *in natura*, vilket kommer att uppbäras under de kommande räkenskapsåren.³⁵

30 I sitt yttrande hänvisade kommissionen till principen om substans, som infördes i direktiv 78/660 genom Europaparlamentets och rådet direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG et 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag (EUT L 178, 2003, s. 16), vilken inte är tillämplig i tiden eftersom den antogs efter sakförhållandena inom tvisten i det nationella målet. Denna princip är emellertid relevant för bedömningen.

31 Se, analogt, dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 40 första meningen).

32 Se punkt 48 ovan och där angiven rättspraxis.

33 Det kan inom denna bedömning bli nödvändigt att beakta vilken räckvidd bestämmelsen har inom relevant nationell rätt eller inom de nationella domstolarnas rättspraxis.

34 Som framgår av punkt 14 i förevarande förslag till avgörande har Wagram Invest förvärvat de berörda aktierna av sin företagsledare.

35 I det yttrande som den belgiska regeringen avgett vid domstolen har nämnda regering angett olika exempel på situationer av detta slag, så som lån till en kund i utbyte mot ett åtagande att köpa varor som långgivaren framställt.

68. Mot bakgrund av ovanstående bör den första tolkningsfråga som ställts av den hänskjutande domstolen besvaras enligt följande: Om ett aktiebolag förvärvar finansiella anläggningstillgångar med långfristig räntefri avbetalning utgör, med hänsyn till principerna i artiklarna 31.1 c och 32 i direktiv 78/660, den princip om en rättvisande bild som anges i artikel 2.3–2.5 i direktivet inte hinder för tillämpning av en redovisningsmetod som innebär att bolaget som kostnad i resultaträkningen tar upp en nedskrivning på grund av diskontering som är hänförlig till en icke räntebärande skuld med en löptid på mer än ett år, vilken hänför sig till detta förvärv, och på tillgångssidan i balansräkningen redovisar anskaffningskostnaden för anläggningstillgången med avdrag för nedskrivningen på grund av diskontering, om förvärvet ska betraktas som en transaktion som i realiteten är en sammansatt transaktion som utgörs dels av själva anskaffningen av de finansiella anläggningstillgångarna, dels av ett lån, även om detta är underförstått. Det tillkommer den nationella domstolen att undersöka om så faktiskt är fallet genom att i det enskilda fallet göra en bedömning grundad på en granskning av både de faktiska och de rättsliga omständigheterna i det aktuella ärende som anhängiggjorts vid denna.

C. Den andra och den tredje tolkningsfrågan

69. Genom sin andra och sin tredje tolkningsfråga, vilka enligt min åsikt bör behandlas tillsammans, önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i fråga om kopplingen mellan bestämmelserna i punkterna 4 och 5 i artikel 2 i direktiv 78/660.³⁶

70. Den hänskjutande domstolen vill närmare bestämt i sak veta om en tillämpning av bestämmelsen i artikel 2.5 i direktiv 78/660 förutsätter att eventuella ytterligare upplysningar, vilka lämnas i enlighet med artikel 2.4 i direktivet, inte kan säkerställa att principen om en rättvisande bild iakttas

71. För att besvara denna fråga bör de båda aktuella bestämmelserna tolkas i syfte att särskilt undersöka om det finns ett villkorsförhållande mellan dem i den meningen att den första ska tillämpas med förtur i förhållande till den andra.

72. Det ska emellertid erinras om att det vid tolkningen av en unionsbestämmelse, enligt domstolens fasta praxis, inte endast är dess lydelse som ska beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i.³⁷

73. I artikel 2.4 i direktiv 78/660 föreskrivs att ytterligare upplysningar ska lämnas när tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv inte räcker till för att ge en rättvisande bild enligt punkt 3 i samma artikel.

74. Det framgår av denna bestämmelse, liksom av dess placering direkt efter punkt 3 i samma artikel 2, som tar upp principen om en rättvisande bild, att den har en kompletterande funktion i förhållande till bestämmelsen i punkt 3³⁸ genom att ålägga det berörda bolaget en skyldighet att, om så krävs, lämna ytterligare upplysningar i syfte att ge en rättvisande bild av dess räkenskaper.

75. Exempelvis har domstolen sålunda funnit att ett bolag som med säkerhet vet att det kommer att realisera betydande intäkter på grund av åtaganden angående framtida vidareförsäljning av tillgångar i enlighet med artikel 2.4 i direktiv 78/660 är skyldigt att lämna ytterligare upplysningar i detta avseende.³⁹

³⁶ Svaret på dessa frågor förefaller relevant i tvisten i det nationella målet endast om den hänskjutande domstolen till följd av den bedömning i det enskilda fallet som anges i svaret på den första tolkningsfrågan måste konstatera att den redovisningsmetod som använts i det aktuella fallet inte överensstämmer med principen om en rättvisande bild. Det är endast i sådant fall som ett eventuellt avsteg från bestämmelserna i direktiv 78/660 kan bli aktuellt. I beslutet om hänskjutande anges inte från vilken bestämmelse som avsteget ska göras.

³⁷ Se, bland annat, dom av den 7 november 2019, Kanyeba m.fl. (C-349/18–C-351/18, EU:C:2019:936, punkt 35).

³⁸ Denna tolkning bekräftas av att de bestämmelser som motsvarar punkterna 3 och 4 i artikel 2 i direktiv 78/660 i det nya direktivet 2013/34 har införts i en och samma punkt, närmare bestämt artikel 4.3.

³⁹ Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 41).

76. I artikel 2.5 i direktiv 78/660 föreskrivs däremot att avsteg ska göras från den berörda bestämmelsen, om i undantagsfall tillämpningen av en föreskrift i nämnda direktiv visar sig oförenlig med skyldigheten att ge en rättvisande bild av bolagets tillgångar, skulder, ekonomiska ställning och resultat som anges i punkt 3 i samma artikel, så att en rättvisande bild kan ges. Ett sådant avsteg ska anmärkas i en not med upplysning om skälen för avsteget och om den inverkan som detta kan ha på tillgångar, skulder, ekonomisk ställning och resultat.

77. I tredje meningen i artikel 2.5 i direktiv 78/660 anges att medlemsstaterna – och således inte bolagen – får bestämma när avsteg kan ske och får föreskriva de undantagsregler som behövs. Denna bestämmelse syftar till att minska bolagens utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att själva fastställa om sådana undantagsfall föreligger.

78. Det framgår sålunda av innehållet i punkt 5 att punkten avser fall i vilka det berörda bolagets tillämpning av en bestämmelse i direktiv 78/660 "undantagsvis" skulle medföra ett resultat som är "oförenlig[t]" med principen om en rättvisande bild, så att det blir nödvändigt att göra avsteg från en sådan bestämmelse och att det tillkommer medlemsstaterna att bestämma när avsteg kan ske och får föreskriva hur de ska regleras.

79. Eftersom det i direktiv 78/660, såsom domstolen redan har konstaterat, inte närmare anges vad som avses med "undantagsvis", ska detta uttryck tolkas mot bakgrund av målet med direktivet, vilket är att bolagens årsbokslut ska ge en rättvisande bild av deras tillgångar och skulder, ekonomiska ställning och resultat.⁴⁰

80. Domstolen har sålunda angett att "undantagsvis" avser fall där tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 78/660 inte skulle ge en så rättvisande bild som möjligt av det berörda bolagets faktiska ekonomiska ställning.⁴¹

81. Med sådana undantagsfall bör dock avses endast mycket ovanliga transaktioner och ovanliga situationer, och de bör till exempel inte gälla hela särskilda sektorer.⁴²

82. Domstolen har här angett att undervärdering av tillgångar i bolagens årsbokslut inte i sig kan utgöra ett undantagsfall i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 78/660.⁴³

83. Det framgår emellertid enligt min åsikt av den granskning av de båda berörda bestämmelserna som gjorts ovan att ingenting pekar på att tillämpningen av artikel 2.5 i direktiv 78/660 skulle förutsätta att bestämmelsen i punkt 4 i samma artikel har tillämpats dessförinnan.

84. Trots att båda bestämmelserna syftar till att säkerställa att årsbokslut faktiskt ger en rättvisande bild av ett bolags tillgångar, skulder, ekonomiska ställning och resultat gäller de situationer som är olika och inte har något inbördes samband. Ingen av bestämmelserna är således underordnad den andra.

85. Punkt 4 i artikel 2 i direktiv 78/660 kompletterar och förtydligar innehållet i punkt 3 i samma artikel genom att den ger det berörda bolaget möjlighet att, om så krävs, lämna ytterligare upplysningar i syfte att följa principen om en rättvisande bild.

40 Se dom av den 14 september 1999, DE + ES Bauunternehmung GmbH (C-275/97, EU:C:1999:406, punkt 31).

41 Se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 14 september 1999, DE + ES Bauunternehmung GmbH (C-275/97, EU:C:1999:406, punkt 32) beträffande begreppet "undantagsvis" i artikel 31.2 i direktiv 78/660.

42 Se, för ett liknande resonemang, skäl 9 i direktiv 2013/34 vilket, som jag redan har noterat, inte är tillämpligt i tiden på sakförhållandena inom tvisten i det nationella målet, men ändå kan bidra med tolkningsdata vid tolkningen av bestämmelserna i direktiv 78/660 eftersom innehållet är identiskt med motsvarande bestämmelser i direktiv 2013/34.

43 Dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 38).

86. I punkt 5 i samma artikel anges däremot en möjlighet att göra avsteg från tillämpningen av föreskrifter i direktiv 78/660. Denna bestämmelse hänför sig för övrigt på intet sätt till bestämmelsen i punkt 4 i artikeln.

87. Att de båda berörda bestämmelserna är fristående från varandra får enligt min uppfattning ytterligare stöd av vad kommissionen med rätta har framhåvt, nämligen att det på intet sätt är uteslutet att de båda bestämmelserna under vissa förhållanden kan tillämpas samtidigt. Även om ett bolag i enlighet med artikel 2.4 i direktiv 78/660 måste lämna ytterligare upplysningar för att ge en rättvisande bild av sina räkenskaper, är det nämligen fullt möjligt att det samtidigt för att uppnå samma syfte är nödvändigt att göra avsteg från en föreskrift i detta direktiv genom tillämpning av punkt 5 i samma artikel, och detta oberoende av de ytterligare upplysningar som lämnats.

88. Som också kommissionen anfört bör det här framhållas att bestämmelsen i artikel 2.5 i direktiv 78/660 i egenskap av undantag från principen om tillämpning av samtliga bestämmelser i detta direktiv ska tillämpas från fall till fall samt strikt och restriktivt. Detta innebär således att ett sådant avsteg ska vara vederbörligen motiverat, så som det anges i andra meningen i nämnda punkt, och anmärkas i en not med upplysning om varför ett sådant avsteg krävs för att säkerställa en rättvisande bild av bolagets räkenskaper.

89. Även om tillhandahållande av ytterligare upplysningar i enlighet med artikel 2.4 i direktiv 78/660 i vissa fall gör det möjligt att ge en rättvisande bild utan att avsteg måste göras från en föreskrift i samma direktiv i enlighet med artikel 2.5 i direktivet innebär det på intet sätt att tillämpning av den första bestämmelsen i samtliga fall är en förutsättning för tillämpningen av den andra.

90. Det bör slutligen också konstateras att det i det aktuella fallet inte finns något som tyder på att Konungariket Belgien skulle ha använt den möjlighet det ges i den tredje meningen i nämnda punkt 5 att ange vilka avstegen är och fastställa de undantagsregler som behövs.⁴⁴

91. Av det ovan anförda framgår enligt min åsikt att den andra och den tredje tolkningsfrågan ska besvaras på följande sätt: Artikel 2.4 och 2.5 i direktiv 78/660 ska tolkas så, att det inte föreligger något villkorsförhållande mellan dessa punkter 4 och 5, i den meningen att bestämmelsen i punkt 4 med nödvändighet ska tillämpas före bestämmelsen i punkt 5. I alla händelser tillkommer det medlemsstaterna, och inte bolagen, att i enlighet med nämnda punkt 5 bestämma när avsteg ”undantagsvis” kan ske från en föreskrift i direktiv 78/660 och föreskriva de undantagsregler som behövs.

IV. Förslag till avgörande

92. Mot bakgrund av vad som ovan anförts föreslår jag att domstolen ska besvara tolkningsfrågorna från Cour d’appel de Mons (Appellationsdomstolen i Mons, Belgien) på följande sätt:

- 1) Om ett aktiebolag förvärvar finansiella anläggningstillgångar med långfristig räntefri avbetalning utgör, med hänsyn till principerna i artiklarna 31.1 c och 32 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på [artikel 50.2 g FEUF] om årsbokslut i vissa typer av bolag direktiv 78/660, den princip om en rättvisande bild som anges i artikel 2.3–2.5 i direktivet inte hinder för tillämpning av en redovisningsmetod som innebär att bolaget som kostnad i resultaträkningen tar upp en nedskrivning på grund av diskontering som är hänförlig till en icke räntebärande skuld med en löptid på mer än ett år, vilken hänför sig till detta förvärv, och på tillgångssidan i balansräkningen redovisar anskaffningskostnaden för anläggningstillgången med avdrag för nedskrivningen på grund av diskontering, om förvärvet ska betraktas som en transaktion som i realiteten är en sammansatt transaktion som utgörs dels av själva anskaffningen

⁴⁴ Se även dom av den 3 oktober 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, punkt 41).

av de finansiella anläggningstillgångarna, dels av ett lån, även om detta är underförstått. Det tillkommer den nationella domstolen att undersöka om så faktiskt är fallet genom att i det enskilda fallet göra en bedömning grundad på en granskning av både de faktiska och de rättsliga omständigheterna i det aktuella ärende som anhängiggjorts vid denna.

- 2) Artikel 2.4 och 2.5 i direktiv 78/660 ska tolkas så, att det inte föreligger något villkorsförhållande mellan dessa punkter 4 och 5, i den meningen att bestämmelsen i punkt 4 med nödvändighet ska tillämpas före bestämmelsen i punkt 5. I alla händelser tillkommer det medlemsstaterna, och således inte bolagen, att i enlighet med nämnda punkt 5 bestämma när avsteg ”undantagsvis” kan ske från en föreskrift i direktiv 78/660 och föreskriva de undantagsregler som behövs.